

Arrest

nr. 77 888 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Bagdad, in de wijk Bayaa. U stelt een soennitische moslim en de Irakese nationaliteit te bezitten. In 1989 verhuisde u en uw familie naar al Asriyah in de provincie Babil (in de volksmond ook wel al Hawsa genoemd). U rondde het laatste jaar van de lagere school af en ging bij uw vader werken in zijn autogarage. U vervulde uw legerdienst waarna u opnieuw aan het werk ging bij uw vader. Als gevolg van de oorlog in 2003 moest uw vader zijn garage sluiten. In 2005 sloot u zich aan bij het Irakese leger. U werkte in de 17de divisie als onderhoudsmedewerker van het wagenpark van de 17de divisie dat was gevestigd in Mahmoudiya. Op 9 mei 2011 werd uw broer aangesproken

door een persoon (A.S.) genaamd, die er om bekend stond banden te hebben met het Jaysh al Mahdi (JAM). Hij zou tegen uw broer hebben gezegd dat het geweten was dat u voor het Irakese leger werkte. Ali Soreir zou aan uw broer hebben gezegd dat u bij hem thuis was uitgenodigd. Dientengevolge veronderstelde u dat het Jaysh al Mahdi u zou vragen explosieven te monteren op voertuigen van het leger. Daar u een dergelijke expliciete vraag niet wilde afwachten, besloot u Asriya te verlaten. Op 20 mei vertrok u met u en uw gezin naar de familie van uw echtgenote in Bayaa te Bagdad. Uw echtgenote bleef achter in Bagdad en u vertrok een tiental dagen later met het vliegtuig naar Istanboel. Vandaar uit reisde u verder naar België alwaar u aankwam op 13 juni 2011 en de dag nadien asiel aanvraag. Enkele dagen na uw vertrek zou er voor u een dreigbrief zijn afgegeven. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: Uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw originele legerpas, uw originele werkbadge bij het Irakese leger, uw originele woonstkaart, een kopie van de woonstkaart van uw moeder, een kopie van de identiteitskaarten van uw vrouw en kinderen, een kopie van uw huwelijksakte, foto's van uw kinderen, een kopie van de officiële toelating tot het leger, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van de Waqaaf al soenni en tenslotte een kopie van de dreigbrief.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commisariaat- Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw nationaliteitsbewijs ter verificatie werd voorgelegd aan de Federale Politie. Uit hun analyse blijkt dat dit document is vervalst en dus niet als authentiek bewijsstuk kan worden aanvaard. Het feit dat u een vervalst document voorlegt, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit feit doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag en ondergraaft op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Voorts kan met betrekking tot de asielmotieven die u inroept, namelijk vervolging omwille van uw job bij het Irakese leger door het Jaysh al Mahdi (JAM) en gedwongen samenwerking met deze organisatie, worden vastgesteld dat deze zijn gebaseerd op vermoedens. U verklaarde dat (A.S.), waarvan u vermoedt dat hij banden heeft met het JAM, bij uw broer zou hebben gepolst of u werkte voor het Irakese leger (CGVS, p. 19). Deze persoon zou tegen uw broer hebben gezegd dat u bij hem zou moeten langsgaan. Uit het feit dat uw broer door (A.S.) werd aangesproken over uw werkzaamheden, leidt u af dat het Jaysh al Mahdi u zou vragen om explosieven te plaatsen onder de voertuigen van het Irakese leger. Het betreft hier duidelijk een gevolgtrekking van uwentwege die niet berust op enige feitelijke aanwijzing. U verklaarde immers dat u slechts vermoedt dat (A.S.) lid is van JAM (CGVS, p.19). Daarenboven bent u persoonlijk op geen enkel moment voorafgaand aan uw vertrek gecontacteerd door het JAM met de vraag om met hen samen te werken en sabotageacties uit te voeren op de militaire basis waar u werkte (CGVS, p. 20). Het wekt dan ook verbazing dat u op basis van voorliggende veronderstellingen de ingrijpende beslissing neemt om uw familie achter te laten en Irak te verlaten. De dreigbrief die u voorlegt heeft u slechts na uw vertrek uit Irak ontvangen en heeft als dusdanig niet gewogen op de inschatting van uw vrees en uw beslissing om Irak te verlaten in juni 2011 (CGVS, p 18).

Voorts kan men met betrekking tot deze dreigbrief worden vastgesteld dat deze niet door het JAM, de militia die volgens uw verklaringen uw medewerking opeiste, is ondertekend, maar wel door de militias Kataib al Muqtadda en Sariyet al Haq. Gevraagd naar wie deze organisaties zijn, komt u niet verder dan te verklaren dat het een militia is die tegen de overheid werkt. U veronderstelt dat deze groeperingen deel uitmaken van het JAM (CGVS, p. 21). Vooraleerst mag van iemand die beweert bovengenoemde organisaties te vrezen, worden verwacht dat hij zich grondiger informeert naar de achtergrond en doelstellingen van zijn bedreigers. Ten tweede is het opmerkelijk dat het CGVS over beide organisaties geen informatie in de door haar geraadpleegde bronnen heeft kunnen terugvinden. Naast het JAM zijn Kata'ib Hezbollah en Asa'ib Ahl al-Haqq belangrijke sjietische militias. De organisaties die de dreigbrief hebben ondertekend namelijk Kataib al Muqtadda en Sariyet al Haq, lijken dan ook eerder te zijn samengesteld uit een combinatie van de namen van bestaande militias, zoals ook blijkt uit het antwoorddocument toegevoegd aan administratief dossier. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat het bevreemdend is dat er in de dreigbrief wordt gesproken over het leger van imam al Mehdi, terwijl deze militia in november 2008 werd opgevolgd door de Promised Day Brigade (Liwa al Youm al Mawud). Deze constatering aangaande de door uw voorgelegde dreigbrief, doen ernstige twijfels rijzen over haar authenticiteit en doen bijgevolg eveneens afbreuk aan geloofwaardigheid van de door uw ingeroepen gegronde vrees voor vervolging.

Verder moet worden vastgesteld dat u enkele incoherente verklaringen heeft afgelegd. Zo wekt het verbazing dat u verklaarde geen klacht te hebben neergelegd bij de politie omdat u bang was dat leden van militia bij de politie geïnfilteerd zouden zijn, maar stelt u tevens dat u op officiële wijze het land heeft verlaten, namelijk via de Bagdad International Airport. Nochtans verklaarde u eveneens dat er

op de luchthaven veel partijen aanwezig waren waaronder ook het JAM. Het zou er gevaarlijk zijn (CGVS, p.18) Wanneer u met deze inconsistentie wordt geconfronteerd stelt u dat u bang was, maar dat het wel mogelijk was (CGVS, p. 23). Nochtans kan worden gesteld dat het feit dat u het risico nam te worden opgemerkt door het JAM waarvan u stelde dat ze op de luchthaven aanwezig waren, uw vrees tegen spreekt. Eveneens legt u in verband met uw vertrek uit Asriya inconsistent verklaringen af. Zo stelt u aanvankelijk dat u tot 1 juni 2011 in Asriya zou hebben gewoond (CGVS, p. 4). Verderop in het gehoor verklaart u evenwel op 20 mei 2011 te zijn vertrokken vanuit Asriya naar Bagdad. Geconfronteerd met deze strijdige verklaring, kan u deze niet verklaren (CGVS, p. 8).

U legt daarenboven enkele flagrant tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw afkomst en deze van uw familie. Deze strijdige verklaringen doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. U stelt dat uw kinderen geboren zijn in Bagdad, maar komt hier later op terug en verklaart dat ze geboren zijn in de provincie Dhi- Qar (CGVS, p. 7). U verklaarde vervolgens dat u en uw echtgenote samen zijn opgegroeid in Bagdad (CGVS, p. 7), maar stelt verderop in het gehoor dat uw echtgenote afkomstig is van Dhi Qar en pas in 2003 naar Bagdad zou zijn verhuisd (CGVS, p. 8). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden, stelt u dat deze te wijten zouden zijn aan het feit dat u slecht zou hebben geslapen. Dit kan geenszins een afdoende verklaring zijn daar het essentiële elementen van uw familiegeschiedenis betreffen. Daarenboven is het opmerkelijk dat u stelt de lagere school in al Asriya te hebben gevolgd, terwijl u verklaarde tot 1989, aldus tot uw 12de jaar naar de lagere school te zijn gegaan in de wijk Bayaa te Bagdad. Als u met deze ongerijmdheid wordt geconfronteerd stelt u dat u enkel het laatste jaar van de lagere school in al Asriya heeft gevolgd. Als u vervolgens wordt gevraagd wat de naam van de lagere school was te Bayaa in Bagdad, stelt u dit niet te weten. Het wekt verbazing dat u zich de naam van uw lagere school in Bagdad niet kan herinneren ofschoon u daar jaren les heeft gevolgd, terwijl u zich wel de naam van uw school kan herinneren in Asriya, waar u slechts uw laatste 2 lagere schooljaar heeft afgerond (CGVS, p. 8 – 9). Bovenstaande tegenstrijdigheden in overweging genomen, maakt dat u niet alleen op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid ondermijnt, maar dat er tevens vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de beweerde afkomst van u en uw familie uit Bagdad.

Tot slot dient men de aandacht te vestigen op een fundamentele en flagrante discrepantie, die betrekking heeft op een essentieel element van uw relaas en waarmee u werd geconfronteerd, tussen de versie die werd voorgesteld tijdens het gehoor op het CGVS en de informatie die u in de vragenlijst heeft gegeven op DVZ. Zo stelt u in de vragenlijst van DVZ dat uw vrienden u op de hoogte zouden hebben gebracht van het feit dat sjiietische milities erachter zouden zijn gekomen dat u voor het Irakese leger werkte (DVZ vragenlijst p. 3). Nochtans verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u via uw broer zou hebben vernomen dat het Mehdi-leger naar u op zoek zou zijn (CGVS, p.19). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze contradictie, verklaart u dat uw broer u zou hebben ingelicht. U geeft evenwel geen uitleg teneinde de ontstane tegenstrijdigheid op te helderen. Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Ofschoon u verklaarde dat u en uw familie uit Bagdad afkomstig zijn, kan om bovenstaande uiteengezette redenen hieraan worden getwijfeld. Daarenboven woont u sinds 1989 in Asriya, in de provincie Babil in het district al Mahawil. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor vervolging die u stelt te hebben in Asriya, kan dan ook worden besloten dat u terug kan keren naar Asriya.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Babil in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers " van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak” dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de provincie Babil in Zuid-Irak. Sinds 2008 zijn de Iraakse troepen in deze provincie verantwoordelijk voor de veiligheid. In augustus 2010 hebben de Amerikaanse troepen zich definitief 3 teruggetrokken uit Babil. Sinds 2007 is het aantal aanslagen met 80% gedaald en deze daling zette zich ook voort in 2008 en 2009. Als er zich in 2010 incidenten voordeden dan was dit vooral in het noordelijk deel van de provincie nl. in de districten grenzend aan Baghdad. Enerzijds waren dit kleinschalige incidenten met een beperkt aantal slachtoffers maar anderzijds ook enkele zware aanslagen. De veiligheids-situatie in 2011 is gelijkaardig als in 2010. In de eerste helft van 2011 deden zich hoofdzakelijk kleine incidenten voor doch werden er ook nog aanslagen gepleegd die gericht waren op Amerikaanse militairen of Iraaks veiligheidspersoneel. Sporadisch vallen een aantal burgerslachtoffers en gewonde burgers in Babil. Een speciaal veiligheidsplan werd opgesteld voor de bescherming van de pelgrims. Er werden ook pro-actieve operaties gedaan waarbij militanten werden geëlimineerd. In Babil werden er in 2011 geen grootschalige aanslagen gepleegd tegen de sjiietische pelgrims. Verder waren er in 2011 burgerprotesten tegen de provinciale overheid maar zonder melding van grootschalige incidenten.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Babil, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Babil in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Babil aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten, wijzigen voorgaande appreciatie niet. Uw originele identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte en uw originele woonstkaart en een kopie van deze van uw moeder, bevatten informatie die uw afkomst uit Bagdad zou moeten staven. Deze documenten hebben evenwel een relatieve bewijswaarde te meer in het licht van de vaststelling dat aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen kan worden getwijfeld. De kopies van de identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen, bevestigen hun herkomst uit Dhi Qar wat hier verder niet wordt betwist. U legt daarenboven een vals nationaliteitsbewijs voor waardoor de twijfel over de herkomst van u en uw familie uit Bagdad, staande blijft. In verband met de dreigbrief dient verwezen te worden naar bovenstaande motivering. Bijkomstig kan worden opgemerkt dat de authenticiteit van de dreigbrief onmogelijk kan worden nagegaan. Deze opmerking geldt eveneens voor de kopie van het comité der soennitische eigendommen (Waqaa al Soenni). Uw originele werkbadge, een kopie van de officiële toelating tot het leger, een originele foto van uw kinderen en tenslotte een kopie van de overlijdensakte van uw vader, bevatten informatie die hier verder niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is het niet eens met de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

Verzoeker stelt dat volgens het CGVS het nationaliteitsbewijs dat hij neerlegde, vervalst is. Volgens verzoeker leidt het CGVS hier ten onrechte uit af dat hij heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit wordt niet gestaafd daar omtrent geen enkel ander document wordt gesteld dat het vals is, hoewel dezelfde gegevens op vermeld staan. Ook van de documenten die betrekking hebben op verzoekers tewerkstelling bij het Iraakse leger wordt niet gesteld dat ze vals zijn.

Verzoeker stelt dat zijn werk bij het Iraakse leger aan de basis ligt van zijn problemen. Van de dreigbrief wordt niet gesteld dat die vals is. Verzoeker meent dan ook dat hem asiel, minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal ten onrechte stelt dat zijn streek niet onveilig is. Er worden volgens verzoeker wel degelijk veel aanslagen gepleegd. Het Commissariaat-generaal motiveert aldus verzoeker niet afdoende waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus noch voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker meent dat hij duidelijk heeft vermeld dat hij, indien hij zou terugkeren, onmiddellijk problemen zou kennen.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Inzake het bijgebrachte nationaliteitsdocument blijkt uit het administratief dossier dat de Federale Politie vaststelde dat het een *“totale namaking door middel van laserprint”* betreft (zie map landeninformatie). Het bijbrengen van een identiteitsdocument dat niet authentiek is betreft een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

Daarenboven motiveert verweerder op exhaustieve en pertinente wijze waarom de bijgebrachte dreigbrief verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Verzoeker onderneemt geen poging om de motivering te weerleggen aangaande (i) de voortvarendheid van zijn vertrek in acht genomen de vage veronderstellingen omtrent de bedreigingen uitgaande van A.S. (ii) zijn incoherente verklaringen inzake zijn vertrek uit het land van herkomst (iii) de tegenstrijdige

verklaringen met betrekking tot zijn afkomst en deze van zijn familie (iv) de tegenstrijdige verklaringen in de loop van de asielpprocedure omtrent wie hem op de hoogte bracht dat sjiitische milities hem zochten. Deze motiveringen blijven derhalve onverminderd overeind.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus beperkt verzoeker zich tot de bewering dat er veel aanslagen gepleegd worden in zijn streek. Deze bewering is echter niet afdoende om de informatie waarop de commissaris-generaal steunt te weerleggen of te ondergraven. Verzoeker dient immers minstens met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct is, wat *in casu* niet het geval is. Verzoeker is afkomstig uit de provincie Babil, Zuid-Irak. Blijkens de voorhanden zijnde landeninformatie (Subject Related Briefing, "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak", 30 november 2011) beantwoordt de situatie in Babil niet aan de vereisten gesteld in artikel 48/4, §2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS